

imod Regeringsforslaget — altsaa i den Skikkelse, hvori det kom til 1ste Behandling her i Tinget i Fjor; jeg haaber, at det som tidligere vil finde Tilslutning i dette Ting.

Endvidere er der Forslag til Lov om Anlæg af en Statsbane fra Slagelse til Børslev. Det er et bekendt Forslag. Der er foretaget nogen Forandring i det af Folketinget, siden det blev vedtaget af Landstinget. Jeg kan imidlertid slutte mig til de Forandringer, der ere vedtagne i Folketinget.

Fremdeles er der Forslag til Lov om Anlæg af en Statsbane fra Ringe til Nyborg. Det er ogsaa en gammel Bekendt, der flere Gange har været til Behandling her. Ogsaa i dette Forslag er der foretaget en Forandring, siden det forelaa her sidst.

Endvidere tillader jeg mig at fremsætte Forslag til Lov om Anlæg og Drift af private Jærnbaner. Det vil erindres, at for to Aar siden var her fremsat fra Regeringens Side Forslag til Lov om Regler for Meddelelse af Koncession paa Jærnbaner. Det fandt ikke ret Tilslutning i noget af Tingene, heller ikke her. Tanken kom i Fjor op i en anden Form i Folketinget, idet man tillige ønskede optaget i Lovforslaget de Linier, som der skulde gives Koncession paa, en Tante, som jeg heller ikke har udtalt mig imod. Dette Forslag gaar ud paa at give de Grundregler, som skulle følges ved Meddelelse af Koncession paa private Jærnbaner, men det forudsættes tillige — i en Slags Vøsteparagraf — at de Linier, man straks kan bevilde, kunne optages paa Lovforslaget. Jeg anser det for rettest, at Landstinget kommer til at bestaa sig med det principielle Spørgsmaal; man kan saa senere komme til at indsætte de Linier, man maatte ønske koncessionerede, paa Lovforslaget, hvis man bliver enig om, at det skal ske.

Endvidere er der Forslag til Lov om Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg. Det er en meget gammel Bekendt, og jeg skal i Øjeblikket ikke udtale mig om den, men kun bemærke, at jeg har indtaget det samme Standpunkt ved Fremføttelsen her, som ved mange andre tidligere Lejligheder, nemlig det oprindelige Regeringsforslag; efter den hele Maade, Forhandlingerne ere førte paa, tænker jeg ikke, at jeg ved Fremføttelsen her kan indtage noget andet Standpunkt.

Endelig er der som det sidste Forslag, som Nr. 11, Forslag til Lov om Anlæg og Drift af Sporveje paa offentlige Gader og Veje. I 1862 gennemførtes der en Lov om Anlæg af Sporveje i Gader, og den 20de Februar 1875 en anden Lov, hvorefter Lokomotivførjel kunde indføres paa Spor-

veje. Disse Love kunne ikke betragtes som tilfredsstillende for Tiden. Det har al Tider været vanskeligt at komme igennem paa en fornuftig Maade med Koncessionerne; navnlig er den Maade, hvorpaa Forholdene skulle ordnes, naar Koncessionerne udløbe, meget uheldig for Tiden. Jeg har derfor taget hele Spørgsmaalet op til Overvejelse, og blandt andet forudsættes der ogsaa her, at elektrisk Drivkraft kan benyttes til den Slags Sporveje. Jeg anbefaler Forslaget til velvillig Overvejelse. Jeg tror, at det vil være rigtigt at komme til en ny Lovgivning paa dette Omraade.

Formanden: Eksemplarer af disse Lovforslag ville nu blive omdelte.

Jeg giver derpaa Ordet til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet for at han kan fremsætte det Forslag, der for blev anmeldt om Bonusudbetaling af Skolefondene til Skolelærere og Skolelærere enter.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Det vil være i det høje Tings Grindring, at efter at den første Gang i 1889 var tillagt Interessenterne i Livsforsikringsanstalten af 1871 Bonus blev ved Loven af 1891 en tilsvarende Bonus tillagt de Skolelærere, som ifølge den da gældende Lovgivning vare forfikkede i Skolefondene; fordi de paa Grund af deres Helbredstilstand ikke kunde optages til Forsikring i Livsforsikringsanstalten. Det vil ogsaa være i det høje Tings Grindring, at dette Forslag om Bonusudbetaling af Skolefondene mødte en Del Betænkelighed i begge Ting, men at dog til sidst Flertallet i begge Ting fandt, at Billigheden krævede det, dog saaledes, at der gjordes Skolefondene den Indrømmelse, at disse Lærere, som tidligere paa Grund af deres Helbredstilstand ikke kunde forsikres i Livsforsikringsanstalten af 1871 men vare henviste til Skolefondene, nu for Fremtiden bleve henviste til Livsforsikringsanstalten, der tilpligtedes at optage dem paa samme Vilkaar som andre Embedsmænd. Nu er der jo i forrige Samling udkommen en Lov angaaende Bonusudbetaling til Interessenterne i Livsforsikringsanstalten, og dette maa da ganske naturligt medføre den Konsekvens, at ogsaa disse Skolelærere, som endnu efter den ældre Regel ere forfikkede i Skolefondene, saa en tilsvarende Bonus. De samme Grunde, som talte for den tidligere Lov, tale ogsaa derfor, og det endda stærkere, fordi det her kun er en Fortsættelse af en tidligere vedtagen Foranstaltning. Heldigvis drejer det sig ikke om noget stort Beløb.